

«ΕΛΑΒΑΝ ΑΠΟ ΤΑ ΕΜΒΛΗΜΑΤΑ...»

της κ. Άννας Μπουρδάκου,
μέλους του Π.Σ. της Π.Ε.Γ.

Η εταιρία «Σκοπιά» τελει τὸ «Κυριακὸν Δεῖπνον», τὸ ὁποῖον ὀνομάζει ἀνάμνηση, μία φορά τὸν χρόνο τὴν ἡμερομηνία πού συμπίπτει τὸ Ἰουδαϊκὸ Πάσχα, τὴν 14^η τοῦ μηνὸς Νισάν.

Τελοῦν λοιπὸν αὐτὴ τὴν ἀνάμνηση μετὰ τὴν δύση τοῦ ἡλίου μέ ἄζυμα καὶ κόκκινο κρασί. Αὐτὰ τὰ χαρακτηρίζει ἡ «Σκοπιά», «σύμβολα» ἢ «ἐμβλήματα» καὶ ἀπὸ αὐτὰ λαμβάνει μόνο τὸ «ὑπόλοιπον» ἀπὸ τοὺς 144.000. Οἱ «ὄχλοι» παρίστανται σάν παρατηρητές, γιατί αὐτοὶ δέν εἶναι μέλη τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, δέν εἶναι «πνευματικὸς Ἰσραήλ». Μάλιστα, ἐνῶ παρακολουθοῦν αὐτὴ τὴν τελετὴ ψάλουν τὸν 87^ο ὕμνο, ἀπὸ τὸ ὕμνολόγιο τῆς «Σκοπιᾶς»: «Κρασί ἀγνὸ εἶναι στό τραπέζι καὶ ἄζυμο ψωμί ἐπίσης, εἶναι σύμβολα δείπνου, ἀνάμνηση καὶ τροφή τοῦ πιστοῦ γιὰ ζωή». Παρατηροῦμε ὅτι ὁ «πολὺς ὄχλος» ἐδῶ, ψάλλει τὴν ἀπιστία του.

Αὐτὴ ἡ ἀνάμνηση θά τελεῖται ἕως ὅτου πεθάνει καὶ ὁ τελευταῖος ἀπὸ τοὺς χρισμένους.

Ὅμως, αὐτοὶ οἱ «χρισμένοι» ἀντὶ λογικά νά λιγοστεύουν, σὺν τῷ χρόνῳ αὐξάνονται. Ἄς δοῦμε στὴ συνέχεια καὶ αὐτὴ τὴν παράλογη διδασκαλία τῆς «Σκοπιᾶς».

2010. «Σκοπιά» 15-1-2010, σελ. 31, 32: «Το 1914, ὁ Ἰεχωβά ἰδρυσε τὴν Βασιλεία του στους οὐρανοὺς, ὑπὸ τον **διορισμένο**¹ Βασιλιά του, τον Ἰησοῦ Χριστό.

Τα λίγα χρισμένα μέλη του “Ἰσραήλ του Θεοῦ” που απομένουν σήμερα, οἱ ἀδελφοὶ του Ἰησοῦ, συνεχίζουν νά ενεργοῦν ὡς “πρεσβευτές που ἀναπληρώνουν τον Χριστό” (2 Κορ. 5: 20). Αὐτοὶ ἔχουν **διοριστεί** νά αποτε-

λέσουν τὴν τάξη του πιστοῦ καὶ φρόνιμου δούλου, με τὴν εὐθύνη νά φροντίζουν καὶ νά τρέφουν πνευματικὰ τους χρισμένους καθῶς καὶ ἓνα αυξανόμενο πλήθος Χριστιανῶν, οἱ ὁποῖοι ἔχουν τὴν ἐλπίδα νά ζήσουν γιὰ πάντα στη γη καὶ ἀνέρχονται τώρα σε εκατομμύρια (Ματθ. 24: 45- 47. Αποκ. 7: 9- 15)».

«Ὡς ομάδα, (ὁ πολὺς ὄχλος) ὑποτασσόμαστε πρόθυμα στὴν κατεύθυνση του Κυβερνῶντος Σώματος καὶ συνεργαζόμαστε με τους διορισμένους πρεσβυτέρους των ἐκκλησιῶν. Με αὐτοὺς τους τρόπους δείχνουμε ὅτι δεχόμαστε τὴν διακυβέρνηση του Θεοῦ...».

Μόλις διαβάσαμε μία δήλωση νομιμοφροσύνης καὶ πλήρους ὑποταγῆς στὶς ἐντολές τοῦ «δούλου» καὶ τοῦ κυβερνῶντος σώματός του. Εἶναι λοιπὸν ἀναγκασμένοι οἱ ὁπαδοὶ νά δέχονται τὴν ὁποιαδήποτε «πνευματικὴ τροφή τοῦ δούλου» -ἔστω καὶ ἐάν ὀρισμένες διδασκαλίες δέν γίνονται ἀποδεκτές-, γιὰ νά εἶναι ὁ ὅσιος λαὸς τοῦ Ἰεχωβά.

2010. «Σκοπιά» 15-3-2010, σελ. 24, 25: «Εσεῖς εἰστε ἐκλεγμένο γένος, βασιλικὸ ἱερατεῖο, ἅγιο ἔθνος, λαὸς γιὰ εἰδικὴ ἰδιοκτησία, γιὰ νά διακηρύξετε ἐκτεταμένα τις ἀρετές ἐκείνου που σας κάλεσε ἀπὸ τὸ σκοτάδι στο θαυμαστό φῶς (1 Πέτρον 2: 9)».

Επομένως αὐτὸ τὸ νέο ἔθνος ἀπαρτίζεται ἀπὸ χρισμένους Χριστιανούς, οἱ ὁποῖοι ἔχουν οὐράνια ἐλπίδα. Αὐτοὶ αποτελοῦν τον «Ἰσραήλ του Θεοῦ». (Γαλ. 6: 16). Ὁ ἀπόστολος Ἰωάννης εἶδε σε ὄραμα ὅτι οἱ πνευματικοὶ Ἰσραηλίτες ἀριθμοῦν 144.000. «Αὐτοὶ αγοράστηκαν ἀνάμεσα ἀπὸ τὴν ἀνθρωπότητα ὡς πρῶτοι καρποὶ γιὰ τον Θεὸ καὶ τὸ Ἀρνίον» γιὰ νά υπηρετήσουν ὡς «ιερεῖς» καὶ

1. Οἱ ὑπογραμμίσεις, δικές μας.

να «βασιλέψουν μαζί (με τον Ιησού) τα χίλια χρόνια» Αποκ. 5: 10, 7: 4, 14: 1, 20: 6, Ιακ. 1: 18.

«Οι 144.000 θα υπηρετούν ως ουράνιοι βασιλιάδες, ιερείς και κριτές στη διάρκεια της Χιλιετούς Βασιλείας. (Αποκ. 20: 4). Ποιους θα κρίνουν και ποιους θα κυβερνούν; Στα εδάφια Ματθαίος 19: 28 και Λουκάς 22: 30 διαβάζουμε ότι θα κρίνουν “τις δώδεκα φυλές του Ισραήλ” σε αυτά τα **συμφραζόμενα**: Συμβολίζουν όλους όσους έχουν επίγεια ελπίδα -αυτούς που έχουν πίστη στη θυσία του Ιησού, αλλά δεν περιλαμβάνονται στη βασιλική ιερατική τάξη. (Η φυλή του Λευΐ δεν περιλαμβανόταν στον κατάλογο των 12 φυλών του φυσικού Ισραήλ). Σε αυτά τα **συμφραζόμενα** οι 12 φυλές του Ισραήλ εξεικονίζουν εκείνους που θα λάβουν πνευματικά οφέλη από τις ιερατικές υπηρεσίες των 144.000».

Καινούργιες διδασκαλίες, νέα «πνευματική τροφή» έτοιμασε ο «δούλος». Έως τώρα η «τροφή» την οποία πρόσφερε ήταν ότι οι 12 φυλές του Ισραήλ είναι οι 144.000, οι μόνοι αδελφοί του Ιησού Χριστού, ο νέος «Ισραήλ», οι κοινωνοί της θείας φύσεως, οι ζωοδότες κατά την χιλιετία του «πολλού ὄχλου». Γιατί ο «ὄχλος» ούτε αναγεννημένοι από τό πνεῦμα είναι, ούτε μέλη της ἐκκλησίας του Ιησού καί ούτε Ισραήλ του Θεοῦ. Ὅμως μέ την νέα αυτή «ἀλήθεια» υπάρχουν καί ἄλλες 12 φυλές του Ισραήλ οἱ ὁποῖες ἔχουν ἐπίγεια ἐλπίδα.

Τά **συμφραζόμενα** λοιπόν του «δούλου» μᾶς ὁδηγοῦν στό συμπέρασμα ὅτι, υπάρχουν δύο διαφορετικά εἶδη φυλών του Ισραήλ. Οἱ 12 νέες φυλές του Ισραήλ, πού προβάλλει στους ὀπαδούς καί τους ὀνομάζει Ισραήλ, ἀλλά γιά ζωή στή γῆ καί οἱ ὁποῖοι θά κριθοῦν ἀπό τίς ἄλλες 12 πού ἔχουν οὐράνια ἐλπίδα, τίς 144.000. Συνεπῶς μόνον αὐτοί πού θά εἶναι βασιλεῖς, ἱερεῖς καί κριτές, πρέπει νά πίνουν ἀπό τό ποτήρι κρασί καί τό ἄζυμο, τά ὁποῖα συμβολίζουν τή νέα διαθήκη. Ἡ συνέχεια ὁμως

ξεφεύγει ἀπό κάθε λογική. Ἐχει λησμονήσει ὁ «δούλος» ὅτι τό θέμα τῶν χρισμένων δέν εἶναι λυμένο γιά τή «Σκοπιά» καί κάθε προσπάθεια ἐπίλυσης τό χειροτερεύει.

Στή «**Σκοπιά**» 1-5-07 κάνει μία δήλωση ὅτι υπάρχουν ἄπιστοι μεταξύ τῶν χρισμένων, οἱ ὁποῖοι ἐξέπесαν καί τή θέση τους τήν καταλαμβάνουν ἄτομα ἀπό τόν πολύ ὄχλο πού εἶναι ἄξια. Τό κακό βέβαια εἶναι παλαιότερο, ἀλλά εἶναι γνωστό ὅτι ἡ ἐταιρία δέν σέβεται τίποτα, οὔτε κἂν τήν ἱστορία της, ἡ ὁποῖα διαρκῶς τήν διαψεύδει.

1999. «**Σκοπιά**» 1-2-99, σελ. 19: «Ο Φρέντερικ Φραντς το 1970, τότε αντιπρόεδρος της Εταιρείας Σκοπιά ὅταν ρωτήθηκε γιά τα μέλη του υπολοίπου εἶπε “**Όχι, ὄχι ἄλλες προσθήκες**. Αὐτό το κάλεσμα τερματίσθηκε πριν ἀπό καιρό μεταξύ των ετών 1931 καί 1935”».

Ἄς δοῦμε ὁμως τόν πίνακα σχετικά μέ τό χρισμένο ὑπόλοιπο τά τελευταῖα 14 χρόνια:

1996. «**Σκοπιά**» 1-1-96, σελ. 21: «Το 1995 πήραν ἀπό τα εμβλήματα 8.645».

1996. «**Σκοπιά**» 1-3-96, σελ. 7, 8: «Ποιοι εἶναι ἄξιοι γιά τα εμβλήματα ἔχουν εκλεγεί ἀπό τον Θεό».

Ἄρα ὁποιαδήποτε ἀλλαγή διαψεύδει τό Θεό.

1997. «**Σκοπιά**» 1-1-97, σελ. 21: «Το 1996 πήραν ἀπό τα εμβλήματα 8.757».

1998. «**Σκοπιά**» 1-1-98, σελ. 21: «Το 1997 πήραν ἀπό τα εμβλήματα σε ὄλο τον κόσμο 8.795».

1999. «**Σκοπιά**» 1-1-99, σελ. 15: «Ἐλαβαν σε ὄλο τον κόσμο ἀπό τα εμβλήματα 8.756» (κατά το 1998).

2000. «**Σκοπιά**» 1-1-2000: «Ἐλαβαν 8.755 (γιά το 1999)».

2001. «**Σκοπιά**» 1-1-2001, σελ. 21: «Ἐλαβαν 8.661 (γιά το 2000)».

2002. «**Σκοπιά**» 1-1-2002, σελ. 22: «Ἐλαβαν ἀπό τα εμβλήματα 8.730» (γιά το ἔτος 2001).

2003. «Σκοπιά» 1-3-03, σελ. 15: «Ελαβαν από τα εμβλήματα 8.730» (για το έτος 2002).

2004. «Σκοπιά» 1-1-04, σελ. 21: «Ελαβαν από τα εμβλήματα 8.565» (για το 2003).

2005. «Σκοπιά» 1-2-05, σελ.22: «Ελαβαν από τα εμβλήματα 8.570» (για το έτος 2004).

2006. «Σκοπιά» 1-2-06, σελ. 30: «Ελαβαν από τα εμβλήματα 8.524» (για το έτος 2005).

2007. «Σκοπιά» 1-2-07, σελ. 30: «Ελαβαν από τα εμβλήματα 8.758» (για το 2006).

2008. «Βιβλίο του έτους 2008», σελ. 31: «Ελαβαν από τα εμβλήματα σε όλο τον κόσμο 9.105» (για το 2007).

2009. «Βιβλίο του έτους 2009», σελ. 31: «Σε όλο τον κόσμο έλαβαν από τα εμβλήματα 9.986» (για το 2008).

2010. «Βιβλίο του έτους 2010», σελ.31: «Σε όλο τον κόσμο έλαβαν από τα εμβλήματα 10.857» (για το 2009).

Παρότι όλες τις διδαχές της «Σκοπιάς» για την συμπλήρωση του υπολοίπου των 144.000, το οικοδόμημα καταρρέει και παρασύρει πολλά...

Η οργάνωση αυτή -τό έχουμε γράψει και άλλες φορές- μόνο την ιστορία της φοβάται. Αυτή την ιστορία παρουσιάζουμε από μερικά κείμενά της σε αποσπάσματα:

1930. «ΦΩΣ», τόμος Α', σελ. 100: «Ουδέν Γραφικό κύρος υπάρχει εις τό να είπωμεν ότι κάποιος μπορεί να χάσει τό χρίσμα και να επιπέσει εις την μεγάλη ομάδα».

1953-57. «Νέοι Ούρανοί και Νέα Γη», σελ. 175: «Κάθε μέλος του προδιατεταγμένου αυτού πνευματικού Ισραήλ είναι σφραγισμένο με την σφραγίδα της Θείας εξουσίας».

1968. «Η Αλήθεια πού οδηγεί στην αιώνιο ζωή», σελ. 79: «Εκείνοι πού λαμβάνουν ούρανια ζωή δεν είναι άτομα πού εκλέγουν εκείνη τή ζωή οι ίδιοι. Ο Θεός είναι εκείνος πού κάνει την εκλογή».

1991. «Σκοπιά» 15-3-91, σελ. 19: «144.000 έχουν χρίσμα από τον Αγίον του Ιεχωβά... Ο Θεός έχει βάλει την σφραγίδα του επάνω τους και τους έχει δώσει εγγύηση».

Σελ. 22. «Ναι, ο Ιεχωβά κάνει την εκλογή».

1998. «Σκοπιά» 15-6-98, σελ. 30: «η κλήση της ουράνιας τάξης έχει ολοκληρωθεί».

Όπως όμως διαβάσαμε τον πίνακα του υπολοίπου από τό 1995 έως τό 2009 παρατηρήσαμε, ότι στη διάρκεια τεσσάρων ετών ο «δούλος» έχει ξεφύγει κάθε λογικού φραγμού. Παρουσιάζει μία εικόνα αυξομειώσεως του υπολοίπου -δηλαδή του έαυτού του-, για να καταλήξει ότι τό υπόλοιπο αυξήθηκε τελικά από τό 1995 κατά 2.212 άτομα αντί να μειωθεί λόγω θανάτου των υπεργλικών. Πώς αιτιολογεί αυτή την αύξηση;

Η διευκρίνιση πού έδωσε ο «πιστός οικονόμος» έρχεται να συμπληρώσει όλο τό άλλοπρόσαλλο αυτό κατασκευάσμα και να τό κάνει χειρότερο. Στη Σκοπιά 1-5-07 γράφει: «τή θέση των άπιστων χρισμένων την καταλαμβάνουν άτομα από τον "πολύ όχλο" πού είναι άξια».

Εάν υποθέσουμε ότι είναι αλήθεια ή απάντηση της «Σκοπιάς», ότι όσοι άγιοι εκπίπτουν τόσοι εισέρχονται για να πληρωθούν οι κενές θέσεις, τότε ο «θεός» της «Σκοπιάς» δεν είναι ο αληθινός, διότι ο «άγωγός» του έχει γράψει όπως διαβάσαμε: «δέν υπάρχει Γραφικό κύρος ότι κάποιος μπορεί να εκπέσει», ότι «ο Θεός κάνει την εκλογή, έχει βάλει την σφραγίδα του» κ. ά.

Ακόμη εάν δεχθούμε την εξήγηση της «Σκοπιάς», ότι όντως εξέπεσαν οι χρισμένοι του υπολοίπου και την θέση τους την κατέλαβαν άξιοι από τον «πολύ όχλο» -δέν θά αναλύσουμε τώρα κατά πόσον είναι άξιοι και ποιός τους εκρίνε-, θά έπρεπε τό υπόλοιπον να παραμείνει σταθερό ή μειωμένο λόγω θανάτων. Όμως άντ' αυτού ή αύξηση του υπολοίπου σ' αυτά τά 14 χρόνια είναι 2.212 άτομα, ένας μεγάλος αριθμός. Λογικά, οι αντικαταστάτες δέν καταλαμβάνουν θέσεις ζώντων χρισμένων, εφόσον έχουμε αύξηση. Συνεπώς, υπάρχει πτώση εκείνων των «άγίων», πού έχουν πεθάνει

ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ ΠΟΥ «ΨΥΧΑΓΩΓΗΣΑΝ» ΤΟΥΣ ΠΑΠΠΟΥΔΕΣ ΜΑΣ, ΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ ΜΑΣ ΚΙ ΕΜΑΣ

του κ. Ιωάννου Μηλιώνη

(α' μέρος)

Πολλά λέγονται στίς μέρες μας για τήν ἀκατάλληλη ἕως βλαπτική γιά τά παιδιά μας «παιδική» μυθιστοριογραφία, πού μέ ἐπικεφαλῆς τή γνωστή J. K. Rowling, συγγραφέα τῶν βιβλίων τοῦ νεαροῦ μάγου Χάρι Πότερ, ἀλλά καί ὅσους ἄλλους ἀκολούθησαν τήν «ἐκπληκτική συνταγή ἐπιτυχίας» της, δείχνει νά ἐξελίσσεται σέ μορφή ἐπιδημική.

Μέ τή διαπίστωση αὐτή ὑπ' ὄψιν καί μέ τό προηγούμενο τῆς κλασικῆς πλέον ἐρώτησης: «Μά καί στά παραμύθια τῆς ἐποχῆς μας δέν ὑπῆρχαν μάγοι καί μαγικά;», πού οἱ γονεῖς συνήθως σήμερα ὑποβάλλουν ὅταν γίνεται ἀναφορά στήν καταστροφική παρουσία τῆς μαγείας στοῦ παιδικό θέαμα καί ἀνάγνωσμα, προχωρήσαμε στήν ἔρευνα σχετικά μέ τό παιδικό μυθιστόρημα καί τούς συγγραφείς του, τόν περασμένο καί προπερασμένο αἰώνα. Ἀπό τήν ἔρευνά μας αὐτή, σᾶς μεταφέρουμε ἕνα μικρό, ἀλλά ἀντιπροσωπευτικό δείγμα τῆς ζωῆς καί τῆς πολιτείας κάποιων ἀπό τούς θεωρούμενους «κλασσικούς» συγγραφείς παιδικῆς λογοτεχνίας, πού τά ἔργα τους εἶδαν ἐξαιρετική ἐπιτυχία, ἀλλεπάλληλες ἐκδόσεις καί στίς μέρες μας, μεταφορά στόν κινηματογράφο καί στήν τηλεόραση. Ἀπό τό δείγμα αὐτό προκύπτει ὅτι ἡ μαγεία καί ὁ

ἀποκρουφισμός ἐπηρέασαν βαθύτατα τούς συγγραφείς κι ἐκείνης τῆς ἐποχῆς.

Οἱ συγγραφεῖς αὐτοί εἶναι -μέ χρονολογική σειρά: Ὁ Λούις Κάρολ, ἡ Ἰντιθ Νέσμπιτ, ὁ Λεϊμαν Φράνκ Μπάουμ καί ὁ Ρόαλντ Ντάλ, συγγραφεῖς πού «ψυχαγωγῆσαν» τούς παππούδες μας, τούς γονεῖς μας καί ἐμᾶς καί σήμερα «ψυχαγωγοῦν» τά παιδιά μας.

Λούις Κάρολ (Lewis Carroll, 1832 – 1898)¹.

Ἄγγλος μαθηματικός, κληρικός (Ἀγγλικανός), φωτογράφος, ἐπιστήμων τῆς λογικῆς, μυστικιστής, θεοσοφιστής², ὄπαδός τοῦ πνευματισμοῦ καί συγγραφέας³, ἰδιαιτέρως γνωστός ἀπό τό κλασικό παιδικό ἀνάγνωσμα: «Ἡ Ἀλίκη στή Χώρα τῶν Θαυμάτων» (Alice's Adventures in Wonderland) καί τή λιγότερο γνωστή συνέχειά του: «Τί βρῆκε ἡ Ἀλίκη μέσα στόν καθρέφτη» (Through the Looking-Glass And What Alice Found There).

Ὁ Carroll -ἡ κατά προτίμηση ὁ Dodgson- προερχόταν ἀπό ἐπώνυμη οἰκογένεια,

1. Φιλολογικό ψευδώνυμο τοῦ Charles Lutwidge Dodgson (οἱ πληροφορίες προέρχονται καί ἀπό τήν ἠλεκτρονική ἐγκυκλοπαίδεια «wikipedia»).

2. <http://www.katinkahesselink.net/his/influence-theosophy.html>

3. http://en.wikipedia.org/wiki/Lewis_Carroll

καί «ἔχουν λάβει τόν στέφανο τῆς δόξης». Πέφτουν δηλαδή οἱ «ἱερεῖς καί βασιλεῖς» στόν οὐρανό, οἱ «ζωοδότες, οἱ κοινωνοί θείας φύσεως καί (οἱ ὅποιοι) θά ἔχουν ἐξουσία νά μεταδίδουν ζωήν εἰς ἄλλους» («Κιθάρα

τοῦ Θεοῦ», σελ. 340). Στήν περίπτωση αὐτή ἔχουμε πτώση τῶν «ἀγίων» τῆς «Σκοπιᾶς».

Ἡ εὐθύνη, μεγάλη καί ἀφορᾶ ἐξ' ὀλοκλήρου τόν «δοῦλο» μέ τό κυβερνῶν σῶμα του. Ἄς ἀπαντήσῃ λοιπόν στοὺς ὄπαδούς του.